

kunne forhindre en Mand i at gøre sin Viden frugtbringende? Det ærede Medlem nævnte et Eksempel, hvor et Medlem af en Bestyrelse havde opkøbt Selskabets Aktier til 35 pCt. og senere solgt dem til Aktieselskabet for 45 pCt. Deri behøver jo ikke at ligge noget som helst galt. At vedkommende Bestyrelsesmedlem i sin Tid købte Aktierne til 35 pCt. og senere, da Aktieselskabet ønskede at opkøbe sine Aktier, atter solgte dem til 45 pCt., hvori de paa det Tidspunkt stode, er noget, som Lovgivningen ikke kan forhindre. Naar det ærede Medlem dernæst spurgte om, hvorvidt jeg agtede at fremsætte Forslag til en frisindet og moderne Aktielov, vil jeg dertil svare, at jeg anser det for heldigt og ønskeligt, at der blev tilvejebragt en Aktielov, men at den i alt Fald ikke vil kunne fremlægges i indeværende Samling, og hvorvidt den, naar den en Gang maatte komme, vil af det ærede Medlem blive betegnet som frisindet og moderne, maa jeg lade staa hen. Men at skaffe den Betegnelsen frisindet, er allerede i og for sig vanskeligt nok, eftersom en saadan Lov dog nærmest maa faa Karakteren af en Tvangslov. Derimod er Arbejdet paa en Lov om Tilsynet med Livsforsikrings-selskaber saa vidt fremskredet, at jeg ventet at kunne forelægge Forslag derom med det allerførste.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) omtalte derefter de af nogle Dampskibsselskaber her i Byen indførte Vidnesbyrdbøger og ventede, at Indenrigsministeren skulde skride ind mod disse. Jeg skal derom først bemærke, at Sølovens § 71 bestemmer, at for enhver af Skibsmandskabet skal der ved Forhyringen af Skipperen afleveres en Afregningsbog, og at der i denne tydeligt skal være angivet den Rejse, hvortil han er antagen, hans Stilling om Bord og Vilkaarene, hvorpaa han er antagen, dernæst Størrelsen af den ham tilstaaede Hyre. I Anordningen af 1892 gøres det Mønstringsbestyreren til en Pligt at paase, at enhver til Tjeneste i Skibe forhyret Person skal være forsynet med den lovbefalede Afregningsbog. Denne er altsaa en Dokumentation for Sømanden, for at han er antagen til den og den Rejse, til den og den Stilling om Bord og for den Hyre, han skal have.

Endvidere er den senere en Dokumentation for den paagældende Sømand med Hensyn til Sønæringslovgivningen for, at han har udført det Antal Farter, som ere nødvendige for, at han kan gaa videre og blive Styrmand osv. Men det er ikke i denne Bog, Sømandens Afregningsbog, at Vidnesbyrdene skrives, derimod har man i Dansk Dampskibsrederiforening for nylig indført en Bog, som kaldes Vidnesbyrdbog, og som tjener som Bevis for Selskaber inden for Dansk Dampskibsrederiforening. I alt Fald er den indført i nogle af dens Rederier og vil formodentlig blive indført i de andre ogsaa. Her maa det erindres, at der er Tale om en ganske privat Foranstaltning. Ligesom de faglige Organisationer sige til Arbejderne: Lad os se din Fagforeningsbog, og tidligere have sagt: er den ikke i Orden, kan Manden ikke arbejde paa det private Arbejdssted, om saa vedkommende Bedrifts Ejer har nok saa meget antaget ham, saaledes har en Del Dampskibsrederier bestemt, at for at kunne fare med Dampskibene maa de vedkommende have et Vidnesbyrd om, hvorledes og med hvem de have faret og om deres Færd og Arbejde om Bord i Skibet. Jeg har nu den Tro til den danske Sømandsstand, at de allerfleste af dem gerne tage mod et Vidnesbyrd, naar de fratræde Tjenesten. Det er akkurat det samme, som sker i andre Næringsveje, naar vedkommende skifter Tjeneste. Han udbeder sig Vidnesbyrd for den Tid, han har arbejdet paa det paagældende Sted. Sagen er saa ny, og jeg har ikke hørt den omtale for, og jeg har heller ikke set nogen Klage fra Sømand desangaaende, saa jeg har ikke haft Lejlighed til nærmere at undersøge Forholdene i andre Lande i den Retning. Jeg ved ikke, om det er noget ganske nyt, der her er indført. Efter den tyske Søfartslovgivning kan Mandskabet, naar det fratræder Tjenesten i et Skib, forlange et Bevis, men det er ikke tvunget til at modtage det. I England, siger min Hjemmelsmand, har man i de store Dampskibsføderationer indført fortløbende Afskedsbeviser, altsaa noget tilsvarende som her. Jeg skal imidlertid villigt indrømme, at den her indførte Ordning tiltaler mig ingenlunde. For det første kan det ikke nægtes, at det vel meget erindrer om dikterede